

עין משפט
נור מצווה

ג'.

במה בהמה פרק חמישי שבת

טפסות הש"ס

וְיָמִים אַמְתִּים כְּכֹלֶלֶת נַצּוֹק: וְלֹא יִמְלֹא מֵרַב הַלְּכָה כְּמַרְיוֹן וְעַל-
לְקָרְבָּנוֹת: חֲלָבָה בָּרִיְהָה נָבָרִיאָה. כֵּל
דַּקְקַת רִיְהָה כְּנָמִילָה
לְגַלְגָּלָה נְקַטָּה רִיְהָה מִסְפָּסָדָם כְּמַקְמָסָדָם
שְׁוֹטָמָן לְגַלְגָּלָה קְדִימָה לְכַסְתָּה כְּלִי
מִי מְפִיס וְרִיְהָה דְּלִיל צִחְיָה כְּסָס
לִימָלָה נְפָלָה: כִּי גַּנְיכָם
אָמַר רְבָה הַלְּכָה בְּתַקְבִּין וְשְׁבוֹתָאֵל
אָמַר בָּרִיְהָה וּבָן בִּיאָה בְּרִין
אָמַר זְנוּנִין לְכָה בְּנָמָן כְּמָה וְמָה
אָמַר זְנוּנִין לְכָה בְּנָמָן כְּמָה וְמָה

עד בבלא. מפלס ר' עד סענ' פג' נערת גלחמת כללה רב אמר ליבש מותר וכו'. מארון טריאנו, קומתון: ענדטן.

ההרגן אדם מודע עם כוונת
חריש וטשוש. ו'ה' נאכטני יפה ה' נמי לאסס מקה
דמלתי כלוחס ציק כל כין כל שיע
ומוקט בעגלה ובקון דהה נצנעם
וילן נומר דלטונו לאבניאג
כלוחס ני יהה מסור נוליך ולפיז
בבנאי מיניס כדרלמי' צפרך צמיה
טומקוטן או ר' טומקוטן דחצני
טומקוטן נזק גוף קח סוד
דרכותם (ו'ג' כ'). במניג נסוד
טומקוטן נזק גוף גוסס ל' דאיין
טומקוטן כלוחס לדס וויל דקמיא
טומקוטן צלע יילין נמל קה מל
טומקוטן צלע עלי' פיצ' דג' ג';
טומקוטן צוירם דהיר זיו'ע ומילוי
טומקוטן צוירם דהיר זיו'ע ומילוי
ההרגן משליכ מה קאוחטס צויסס
ההרגן:

מפני שמכבליין בכיסוף ובוחב לא ישׂרו בעינוי אמר ליה אין כיוון דעתו ומןפנַי לא עברי עבדתָה רב נחמן בר יצחק אמר ארץ חומפות הירחה ואמאן קרי לה בכדול דמשתרגנא בהה ברעה עד כבלא ואמרי אינשי ארעה מכבלא דלא עבר פרידן כבונות ישבכניין אווחו למילת יבדתן שאה צצמוד לבן ימאי צמר לבן אמר רב ביבי בר אבאי צצמוד נקי בן יומו שמכבניין אווחו למילות: והעויים יוצאות צדורות: איתחמור רב אמר הילכה בר' יהודה ושמואל אמר הילכה בר' יוסי ואיכא רמתני להא שמעיתא באפי' נפשיה רב אמר לבש מותר ולא לחבל ושמואל אמר אחד זה והאחד זה אסור ואיכא רמתני להא אהא עוים יוצאות צדורות ליבש אבל לא לחבל מושם ר' יהודה בן בתרוא אמרו בר הילכה אבל מי מפסיק איזו ליבש ואיזו לחבל ומתקן שאין מכירין אחד זה ואחד זה והוא בודין אותו שיטויל וווערטו לך וווערטו

תירא כי אתה רבין אמר ר' גמל במטולטלת לא עקרו בסבב זה ובמשך אבל מכך נמי' הגה לא ציא הגמל במטולטלת הקשורה בינו לאל במטולטלת הקשורה לה קור עקרות יד ורגל בצחיק בן מיליבע עקו שתי ידים ושתי ידו וא דאמר כי הא תנא דתניא גנול שלא ב'וף ידו ע'ג' ורוועו שא מציעיטה קשיא אלא הווא בן אברהם רגול שלא יפה מאי מעמא אמר רב אשיש יט'ים אמר רב בר אשיש לא שנוי לאלאים דарам והתנן ר' אדרת החרבלים וזה גנאי ^ו החרכח החרבלים והכרי קאמר ובלבד לא ציא ^ו חרבן מותחת דין אכבי השתא דארם שמואל בכיה למעשה אתה לאשמעין וזה גנאי

המקור: לי נימוח קליחס דלאס. דיל' גיטיגין ייד: ופסון לדס מופר מס' וחומר ומסקנה ז' ונמקמת קליחס:

ו' לי' פינ' פנור. דכמ' כט' (ונמיס ס' טפלן גולן חכלן רעך טפאלן גול' גול' טפלן ער' פנור' סלכס' נמעשה מהל' יט'ים נלומ' לוטר' ותניתן

ויבחרו של יאה קרבן לרענן טהרה, וכן יבחרו של יאה קרבן לרענן טהרה, וכן

